

ת"פ 60506/15 - מדינת ישראל נגד איתן דרורי

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 15-06-60506 מדינת ישראל נ' דרורי

לפני כבוד השופט ירון גת
המאשינה מדינת ישראל
ע"י תביעות תל-אביב
נגד

הנאשמים איתן דרורי
ע"י ב"כ עו"ד דן נתיב

גזר דין ווחילטה

.1. הנאשם הורשע ביום 28.2.17, לאחר שמיית ראיות, בעבירה אחת של חבלה חמורה, על פי סעיף 333 לחוק העונשין (להלן: " החוק"), בעבירה אחת של פצעה, עבירה על פי סעיף 334 לחוק, ובשתי עבירות של איומים, על פי סעיף 192 לחוק.

הנאשם לא הורשע בעבירה של תקיפה הגורמת חבלה ממשית, עבירה לפי סעיף 380 לחוק, שיוסה לו בכתב האישום, וזאת מהニימוקים שפורטו בהכרעת הדין (סעיפים 204-206).

.2. על פי עובדות האירוע, כפי שנקבעו בהכרעת הדין, ביום 13.6.14, שבו מר ד ל (להלן: "המתלון"), אשתו, הגברת מ ל (להלן: "המתלונת"), ושני ילדיהם הקטנים בפארק הירקון ברמת-גן (להלן: "הפארק"). הילדים רכבו על אופניים בנטייה המועד לאופניים בפארק. באותו הזמן החיליקו הנאשם וחברו בפארק, בנטייה המועד לאופניים, על מחליקי "רולר-בלידס".

במועד זה, בשעה 00:18 או בסמוך לכך, על רקע מחלוקת בגין השימוש בנטייה האופניים בפארק, צעק המתלון לנאים כי הם מחליקים במקום במהירות ומוסכנת בשעה לא מתאימה לאימוני ספורט. בתגובה לכך הצמיד הנאשם את ראשו לראשו המתלון באופן מאיים והחל לגדף אותו וכן אמר לו: "אתה הישראלי המכוער" ו"אני ארבייך לך ליד הילדים שלך". הנאשם המשיך להחליק ב"רולר-בלידס" במקום, כשהוא חוסם מידיו פעם את דרכו של המתלון במקוון. בתגובה לדבריו ולמעשי אלו של הנאשם, ולאחר שהמתלון חש פחד וסכנה, המתלון דחף את הנאשם עם ידו לפניו, בלחיזו השמאלית. לאחר שחלפה חצי דקה, ומוביל בו עשה דבר נוסף, הנאשם התקרב אליו ואמר לו: "אהה, הרבצת לי עכשו", אז החל לתקוף אותו, לחבול בו ולפצעו אותו. הנאשם נכח בראשו של המתלון עם הקסדה לראשו, פצע אותו וגרם לנפילתו לרצפה. לאחר נפילתו של המתלון לרצפה הנאשם התישב עליו, חבט בו בעוצמה עם ידיו שוב ושוב, יrik עליו, דרש ממנו להתנצל, וחנק אותו. בשלב מסוים הרים המתלון את ידיו על מנת למנוע מהנאשם המשיך במעשיו, ואז הכנס הנאשם את אצבעותיו לתוך עיניו, תוך שהוא מאים עליו: "אני עוקור לך את העיניים", וזאת כשהמתלון מתנgend

למעשו ומציז את ראוו מצד לצד. בהמשך, תפס הנאשם את ראשו של המתלוון וניסה להלום אותו באסفلט, כשהמתלוון מנסה להתנגד לכך באמצעות הפעלת כוח בצווארו על מנת לפרק את הפגיעות. כל זאתה העת קראאה המתלוונת לנאשם לחודל מעשיו וניסתה לבועוט בשבונו, ללא הוועיל. כל זאת, כאשר יядיו הקטנים של המתלוון עומדים בסמווק ומבקשים גם הם מהנאשם לחודל מעשיו.

בהמשך לנסיבות המתוארות לעיל, עת המשיך הנאשם לשפט על המתלוון, ניסתה המתלוונת לחודל את הנאשם מעשיו, בכר שבעטה באשכו או משכה בהם, והנאשם בתגובה איים עלייה בפגיעה שלא כדין בגופה בכר שאמר לה: "אם תגע夷 ביר ארביץ גם לר", וזאת במטרה להפחידה ולהקניתה.

הנאשם עזב את המתלוון ונעמד רק לאחר התערבות של עוברי אורח שצעקו לו לחודל מעשיו.

לאחר שהנאשם והמתלוון התרומותו המשיכו חילופי דברים ביניהם. הנאשם המשיך להתגרות במתלוון ואמר לו בזחיחות "תראה איך פוצצתי אותך ליד הילדים שלך וعصיו למדת את הלכת ואל تستובב פה ותרכב עם הילדים בזמן שספורטאים רוכבים" וכן "תראה את הפרצוף שלך אבא'ה". המתלוון בתגובה אמר לנאשם "אני אלמד אותך לך, אתה תלמד להתנהג". הנאשם ניסה להתקרב למתלוון, דחף אותו וריצה להמשיך להכוותו, ובתגובה המתלוון חבט בו במכת אגרוף ובעט בו. בהמשך, המתלוון ביקש את עזרתו של בחור צעיר שהיה במקום, ולפתע הכה בו הנאשם מכת אגרוף והמשיך להקניתו: "תראה איך אתה חוטף בוקסים, עכשו למדת את הלך שלך".

כתוצאה מעשי הנאשם המתוארים לעיל נגרמו למתלוון שבר באף, לצריכה באורך 3-2 ס"מ בלבד ימין מתחת לעין, אשר נתפרה בהרדמה מקומית, המטומה בעפער תחתון ימין, ונפיחות בזירת המתלוון נזקק לטיפול רפואי. במהלך שמיית הריאות הוגשו מסמכים רפואיים ותמונהות המתעדות את החבלות והפציעות.

3. בהכרעת הדין נקבע עוד כי הנאשם לא הצליח לעורר ספק סביר שבמקרה דין מתקיימת הגנה עצמית ועל כן לא עומד לו סיג לאחריות הפלילית מסווג הגנה עצמית, בהתאם להוראות סעיף 34' לחוק העונשין. מצאתי לקבוע, בהתאם לממצאים הראייתיים, כי תקיפת המתלוון על ידי הנאשם, שהחלה בהפלתו של המתלוון לרצפה והסתמימה בקיימות של השניים מהרצפה, ושבמהלכה ספג המתלוון את החבלות והפציעות המתוארכות בכתב האישום, בוצעה על ידי הנאשם כ"סגירת חשבון" עם המתלוון בגין הדחיפה שניתן לו המתלוון בתחילת האירוע, והוא בוצעה בשלב מאוחר לאחר מכן, בו המתלוון כלל לא תקף את הנאשם, ובוואדי שלא התנפל עליו, כך שאין מדובר כלל בהגנה עצמית מפני תקיפה.

4. עוד נקבע בהכרעת הדין כי התנהגותו של המתלוון באירוע ותוצאותיה ילקחו בחשבון במסגרת גזירת דיןו של הנאשם.

קבעתי כי התנהגותו של המתלוון כללה, בתחילתה, הדיפה לא חזקה של הנאשם, באמצעות שליחת יד לפניו, אשר בוצעה על רקע התגרות רבתית של הנאשם במתלוון ואיומים ממשיים עליו, בדיור ובהתנהגות, ועל רקע תחושת הפחד והסכנה שחש המתלוון, ובמטרה להרחק את הנאשם מפניו. בהמשך, לאחר שהנאשם קם מהמתלוון, כללה התנהגותו של המתלוון איומים לא קשים כנגד הנאשם ("אני אלמד אותך לך, אתה תלמד להתנהג" או "אני אראה לו מה זה"), אגרוף ובעיטה שנשלחו לעבר הנאשם על רקע דבריו למתלוון

והתקרבותו המאיימת והתקופנית אליו, ובמטרה להרחקו.

מעשו של המתلون גרמו לנאשם, לכל היותר, חבלות לא חמורות בפניו, בידיו ובמראפו.

.5. הנאשם נעדר הרשות קודמות.

.6. הנאשם הופנה לקבלת תסוקיר שירות המבחן ולקבלת חוות דעת הממונה על עבודות השירות.

.7. **מתסוקיר שירות המבחן** מיום 5.11.17 עולה כי הנאשם, כבן 33, מצוי חיים בזוגיות עם אזרחית בלגיה, מתגורר עמה שם, ומטענד להסדיר את מעמדו החוקי שם. הנאשם עוסק בתחום המחשבים ובמקביל עוסק בספורט מקצועי תחרותי בענף החלוקת על הקורת והחקלקה המהירה ("רולר-בליסס").

לנאשם חוות דעת חיובית ממעסיקו לשעבר, וכן חוות דעת ממכ"ל איגוד בגליליות בישראל, המשבחת את פעילותו והישגיו המרשימים בתחום החלוקת, את האופן בו הוא מייצג את ישראל בתחרויות בינלאומיות, ואת התנהגותו הספורטיבית והערכית. חוות דעת ממכ"ל איגוד בגליליות עולה כי היה והנאשם ירוש בבית המשפט, על פי מדיניות המאמן, הוא לא יכול הנאשם להמשיך וליזג את ישראל בתחרויות. כמו כן עולה כי האיגוד רואה בחומרה את המעשים בהם הורשע הנאשם, וכי הוא הזמין לוועדת ממשעת בעניין. עם זאת, האיגוד סבור כי מדובר בהתנהגות חריגה של הנאשם, שאינה מאפיינת את דרכו בדרך כלל, ועל כן מבקש האיגוד לנתן לה נאשם הדמנות נוספת.

הנאשם הציג לשירות המבחן מסמכים אודות תהילך הסדרת מעמדו החוקי בבלגיה, ובכלל זה הציג מסמכים מרם עולה כי אחד התנאים לקבלת זיהה הוא היעדר עבר פלילי.

לנאשם אין הרשות קודמות, אך בשנים 2005-2006 הוא עבר אבחון לעונש במסגרת שירות המבחן בגין ביצוע עבירה של חבלה במכשיר, ובקבוקת המלצות שירות המבחן ההליך הסתיים ללא הרשעה ועם צו של"ז.

בייחס לעבריה בה שירות המבחן כה הורשע בה התרשם מהנאשם והבדעת כתבה אישום, לקח אחריות על מעשייה האלימים בעבר ותוביתם. הנאשם מביציע פעולה פוטוסול, פוגענוובלתי מושת, וכי יכול להלבhor הדגישה באולטראנטיבות התמודדות מקומות קינוטו ורבסייטואציה השנווצה. הנאשם תפיסותיה המתלון פעל כל פיו באלים יזם קונפליקט פוגעני, ואולם חזר צייני בדיעבד, פיתח ראייה ביקורתית תוכזהה מכך תובנות גלגביחרת הפטולה הגדיב ולתנה לביסיטואציה השנווצה באירוע העבר או מבחן אחריו ותולך. עוד התרשם שירות המבחן כי חיים הנאשם מביש פועל באופבלטי פרופורציגוניל בתגובה תולפני המטלון, מכיר באבדוק שליטה על התנהוגתו, ומכיר באחריותו לתרומת לסלסור שנוצר בין המתلون. הנאשם מבין שבחיותו שרויב בסערת ררגשות, התקשה להתמודד באופנת קיושקו לפועל באופנים פוליטיביים, בלתי מושתות תוקפני, מבלישוי מסוגלות אוטה העתלה בוחה של כוותה התנהלה ותועלוי, על המטלון וקונעל בענימשפחתו, לרבות עלילדיו, שהיועדים לאירוע האלים. חיים הנאשם והצליח לבטא

אמפתיה ולהתייחס לפגיעה בתו במטלון ניסובו לדיהם. הנאשם מעוניין לשאת בתמצאות מעשיו וביתאנכונת לפצות עליהם.

הנשם שלפני השירות המבחן אתרכיובמעורבותטיפולית/מקצועיתמסוגכלשהובמצבו, כשהואחזר והציג אתתפיסטוחובייביחסלעצמו, והו途בעלערכימתקיניסונורטטיבים. גם השירות המבחן להתרשם מצורבולט, בעיתוייחי והנוחי, בכר.

שירותות תקופמצבים המבחן מתרשם כי בהמןאשmorphoo הפגיעה המשמעותיתבדיםimo העצמיוהגבריו/ אובייכיםשבהמבחן, הוא עלולהగיבבאופבלתימוסתופגעני. עם זאת, בסיכוןו של דבר, השירות המבחן מעריך כי של מבדיקתהפרטירםתקשרוימלדפוסאישיוטו, דרכישיבתוהתנהגותו הנשם, רמתהסיכוןלהישנותהתנהגותאלימה שלובעתידהינהנמוכה כוחומרתה, במידהויפעלשובבאylimות, צפיה להוותאפקהיאנמוכה.

שירות המבחן סבור כי הסתברותהנווחית של הנשם עמהחוקהינהחריגה לאורחחין

בדרכ-כלל, וכי השפעהמרתיעהו מרסנתלה לירח המשפטהנווחילגבי, אשר מחייבת הרמתהטיסוכובמצובל הישנותביבו ותאילימותבעתיד. לכן, השירות המבחן ממליץ להסתפק בענישה קונקרטייתחינה נוכיתבעלתאורינטציה שיקומית, בדמות צושל "זביהיק"

של 200 שעות. כמו כן, על אף שהשירות ערלו חומרת מעשי והתנהלותו של הנשם, הוא סבור כינוכחה הנسبותה ייחודיות של מקרה זה, ועל מנת לעודד את המשרפתקודו התקין נימטהו תורמייסבchnerה, נכויה הילשקל ואפשרות סיפאתה הלירפה ליליהנווחי, ללא הרשותהבדין, זאת לצד הטצתושל "זופיצ'יספ'ים" שמעותיל מטלון.

.8. **מחוות דעת הממונה על עבודות השירות** מיום 17.9.18, עולה כי הנשם נמצא מתאים לריצוי מסר בעבודות שירות.

.9. במהלך הטיעונים לעונש הצגיה ההגנה אישורי לימודי שפה ולימודים מקצועים בבלגיה לשנים 2018-2019, אישור מרשות ההגירה הבלגית, וחוזה עבודה.

טענות הצדדים:

טענות המאשימה:

.10. המאשימה התנגדה לבקשת ההגנה ולהמלצת השירות המבחן לבטל את הרשותו של הנשם ולהסתפק בעונש של של"ז, לאחר וסוג העבירות ונסיבות ביצוען אינם מאפשרים זאת, בהתאם לפסיקה.

.11. באשר לסוג העבירות ונסיבות ביצוען, אשר משפיעים גם על עיצוב מתחם העונש הולם, הדגישה המאשימה את העובדה שהنانשם הורשע בביצוע עבירות חמורות, את עצמת התקיפה הבריונית, האכזרית וחסרת הרסן, את התמשכות התקיפה פרק זמן לא קצר והפסקתה רק בהתערבות עברי

אורח, את המשכת התקיפה בצורה אכזרית ומשפילה כאשר המתלוון שוכב על הרצפה חסר אונים, את החבלות והפציעות שנגרמו למתלוון, את הניסיון לעקור את עיני המתלוון, את הרקע לביצוע המעשים שהוא יוכה על השימוש בשביב האופניים, כאשר המתלוון ומשפתו הגיעו למקום רק על מנת שהילדים יוכל לבנות ברכיבת אופניים בפארק, את האイומים הקשים והמשפילים שנלווה לתקיפה, את העובדה שתקיפת המתלוון בוצעה כנגד עיני משפטו, לרבות לידי הקטנים, כאשר הנאשם לא שעה לתחנוני המתלוונת והילדים לחודל מעשיו, את השפלת המתלוון שנלווהה למשען הנאשם (היריקה בפני המתלוון, דרישת התנצלות, האמירות המשפט, המאיימות והזחות לאורח האירוע, שנעשה גם להשפיל את המתלוון כאב מול ידיו), את האイומים שהפנה הנאשם גם כלפי המתלוונת, את העובדה שגם בסוף האירוע המשיך הנאשם לפנות למתלוון בצורה זוחה, משפילה ומאיימת, תוך שהוא מביע סיפוק מהתוצאות תקיפתו.

המאשימה סבורה כי טוב העבירות ונסיבות ביצוען בנסיבות דנן אינם מאפשרים את ביטול הרשעה, וכי אף לא ראוי שאדם שביצע מעשים כאלה יציג את מדינת ישראל, ולא ראוי להסתיר מעשים אלו מפני מדינת בלגיה בהחלטה בעניין הסדרת מעמדו של הנאשם שם.

12. המאשימה סבורה עוד כי לא ניתן לבטל את הרשות הנאשם מאחר והוא לא הודה ולא נטל אחריות מיד, ורק לאחר שהורשע, לאחר ניהול הכוחות שככלו חקירות נגדות למתלווננים, תוך האש灭ם בשקרים ובאחריות לאירוע, והסתתרות מאחריו טענת הגנה עצמית שנדחתה, רק אז נזכר הנאשם לראשונה לקחת אחריות על מעשיו. התנהלות זו של הנאשם לא מלמדת על נטילת אחריות מלאה, על הבעת חרטה כנה ועל הבעת אמפתיה אמתית כלפי המתלוונים. כמו כן, הנאשם לא חסר בזמן שיפוטו ולא חסר את עדויות המתלווננים.

הנאשם כבר נהנה בעבר מהOSHת ידו של בית המשפט בסיום הליך פלילי ללא הרשות פלילתית, אך הנאשם לא השכיל לנצל את ההזדמנות שניתנה לו, לא הורתע, ושב ו עבר על החוק, והפעם בצורה קשה, חמורה ואכזרית. בנסיבות אלו, פסיקת בית המשפט העליון קובעת כי לא ניתן לבטל הרשות, וכי האינטרס הציבורי לא יכול לסבול הקללה בדמות ביטול הרשות. המאשימה הגישה פסיקה המבוססת את עמדתה זו.

13. בהמשך לכך, סבורה המאשימה כי מתחם העונש ההולם בנסיבות דנן נע בין 15 חודשים מאסר לריצה בפועל לבין 36 חודשים מאסר לריצה בפועל.

הנאשם פגע במעשיו בערכיים חברתיים מוגנים חשובים ביותר, כגון הגנה על שלמות גופו האדם, ושמירה על שלמות נפשו. נוכח חומרת המעשים והאישומים, וכן הנזקים שנגרמו למתלוון, כאמור לעיל, מידת הפגיעה בערכיים המוגנים היא ברף הגבוה.

14. מבחינת מיקומו של הנאשם בתחום העונש ההולם, צינה המאשימה כי לא ניתן לזקוף לזכות הנאשם את הodium ואת נטילת האחריות, שכן הנאשם נטל אחריות לראשונה רק לאחר שהורשע, מבלי שחסך לצורך עדות המתלוונים ובזמןו של בית המשפט. כמו כן, המאשימה סבורה אמירותיו של הנאשם לשירות המבחן אין כנות ואין אותנטיות ועל כן לא ניתן ליחס להן משקל רב. אין התאמה בין העולה מהتسkieר וההמלצה בסופו לבין התנהלות הנאשם באירוע עצמו וכן במשפט

עצמו.

על כן, עתירה המאשימה למקם את עונשו של הנאשם ברגע האמצעי של המשפט האמור, וכן להשית עליו מסר על תנאי על כל עבירות אלימות, קנס ופיצוי ממשמעותי למタルוננים.

טענות ההגנה:

15. הגנה ביקשה לאמץ את המלצת שירות המבחן, להורות על ביטול הרשותו של הנאשם, ולהסתפק בעונש של"ז ובפיצוי למタルוננים.

16. לגישת הגנה המקירה דין אפשר את ביטול ההחלטה, הן מבחןת טיב העבירות ונסיבות ביצוען והן מבחןת הנזק הקונקרטי והחמור שייגרם לנאים באם תיוותר הרשותו על כנה.

17. מבחןת טיב העבירות ונסיבות ביצוען, הדגישה הגנה כי המאשימה מנמקת את חומרת האירוע, שלא בהתאם לעובדות שהוכחו במשפט. בהכרעת הדין בית המשפט קבע כי המתalon לא היה "שה تمימים", כי הוא妾 חלק בחילופי הדברים המתארים מול הנאשם והתגרה בנאים, כי הוא זה שהחל באלימות הפיסית באירוע עת תקף את הנאשם באמצעות שליחת ידו לפניו, וכי הוא אף המשיך באלימות פיזית נגד הנאשם לאחר שהתרומם על רגלו. בית המשפט קבע במפורש של חלקו של המתalon באירוע ינתן משקל בשלב שלאחר הכרעת הדין. כמו כן, בית המשפט לא קבע כי מעשי הנאשם הם אכזריים.

18. מבחןת הנזק שעלול להיגרם לנאים אם הרשותו תיוותר על כנה, הפנתה הגנה למסקיר שירות המבחן ולמסמכים שהוצגו, אשר מלמדים על נזק קונקרטי וחמור שייגרם לנאים. הנזק הוא כפול. ראשית, הנאשם לא יכול להמשיך וליצג את ישראל בתחרויות בינלאומיות בתחום ההחלה המקצוענית, והמשמעות היא חיסול הקריירה הספורטיבית של הנאשם, עליה עמל שנים רבות, ושבמסגרתה הוא תרם הרבה ועוד צפוי לקידום מעמדה של ישראל בעולם בתחום ההחלה. שניית, הנאשם לא יכול לקבל מעמד חוקי קבוע בבלגיה, שם הוא מתגורר כיום עם בת זוגו הבלגית ולדיה, ולשם הוא מעוניין להעביר את מרכז חייו יחד עם בת זוגו, לרבות לימודים וממציאות עבודה שם.

כעולה מהמסמכים ומסקיר שירות המבחן הנאשם הוא אדם חיובי ונורמטיבי, לא מסוכן, אשר למד את מקומו והפנים את חומרת מעשייו. אין לזקוף לחובתו את העובדה שנטילת האחריות והבעת החרטה התגבשו אצל רוקטור כדי ניהול המשפט. נטילת האחריות, הבעת החרטה, והבעת האמפתיה הן כנות ואוטנטיות, אף אם妾הinem נאים זמן לגבשן.

19. הגנה מבקשת לאמץ את המלצת שירות המבחן, אשר ערך מסקיר עמוק ויסודי, לא התעלם מחומרת מעשיו של הנאשם, וביצע את האיזונים הרואים בין השיקולים השונים, לרבות עתידו של הנאשם וסיכוי השיקום שלו.

20. על כן, הגנה סבורה שהנאים עומד בדרישות הפסיכיקה לצורכי ביטול ההחלטה, שנקבעו במסגרת הלכת כתוב, ولكن עותרת היא לביטול ההחלטה כאמור.

21. עוד סבורה ההגנה שעתירתה העונשית של המאשימה אינה פרופורציונלית לנסיבות התיק דן.

22. בדברו האחרון בקש הנאשם לסייע את ההליך ללא הרשות, ומספר על תכניתו להוביל את מרכז חיו לבליה ביחד עם בת זוגו. הנאשם הוסיף ואמר כי האירוע נשוא כתוב האישום הוא תוצאה של חוסר תשתיות בענף החלוקת בישראל, ועל כן הוא מבקש לעבור למקום בו יוכל לעסוק בתחום הספורט במתקנים ראויים. עוד אמר הנאשם כי הוא לא עבריין אלא ספורטאי ש"נקלע לשיטואציה", וכי למד את לקחו.

דין והכרעה:

הכרעה בבקשת הגנה לבטל את הרשותה הנאשם:

23. כאמור, ההגנה בקשה שאורה על ביטול הרשותה של הנאשם, בהתאם להמלצת שירות המבחן, והמאשימה התנגדה.

24. כידוע, בהתאם לחוק ולפסיקת, הכלל הוא כי יש להרשי נאשם שבית המשפט קבע שביצע את מעשה העבירה המויחס לו בכתב האישום.

הימנעות מהרשותה או ביטולה הם החיריג לכלל.

25. בבוא בית המשפט לשקל האם ישנה הצדקה לחזור מהכלל לפיו יש להרשי נאשם בפלילים על בית המשפט לבחון, בעיקרו של דבר ועל פי החלטת כתב (ע"פ 6/96 כתב נ' מדינת ישראל), את התקיימותם של שני תנאים מצטברים.

התנאי הראשון הוא כי סוג העבירה ונסיבות ביצועה מאפשרים לחזור מהכלל לפיו יש להרשי נאשם בפלילים, וזאת מבלתי פגוע באופן מהותי בשיקולי הענישה האחרים.

התנאי השני הוא, כי על הרשותה לפגוע פגעה חמורה בשיקום הנאשם.

26. לאחר בחינת נסיבות המקירה דין בהתאם לכללים שגובשו בפסקת בית המשפט העליון, סבורני כי חרב המלצת שירות המבחן והעולה ממנה לא ניתן להורות על ביטול הרשותה של הנאשם ויש להותיר את הרשותה על כנה, וזאת בעיקר מאחר שסוג העבירות בהן הורשע הנאשם ונסיבות ביצוען אינם מאפשרים חריגה מהכלל בדבר הרשותה מבלתי לפגוע באופן מהותי בשיקולי הענישה האחרים ובאינטרס הציבורי.

27. העונש הקבוע לצד העבירה חמורה ביותר בה הורשע הנאשם, עבירת החבלה חמורה, הנה עונש מאסר עד 7 שנים. לפיכך, מדובר בעבירה מסווג פשע, אשר מטיבה פוגעת בערכים החברתיים של שמירה על שלמות גופו של אדם, שמירה על בריאותו ושמירה על שלמות נפשו במידה גבוהה. בנוסף לכך, הנאשם הורשע גם בביצוע עבירות של פצעה ואיומים, שגם הן קרוכות בפגיעה משמעותית בערכים החברתיים של שמירה על שלמות גופו של אדם, בריאותו, שלמות נפשו וככובדו.

נסיבות ביצוע העבירות במקרה דין מצויות במדרג חומרה ביןוני-גבוה.

החומרה הרבה של נסיבות ביצוע העבירות במקרה דין נלמדת מהרקע לתקיפה, שהנו סכsson "רגיל" בגין שימוש בשבייל האופניים, כאשר המטלון ומשפחתו הגיעו למקום רק על מנת שהילדים יכולים לבלוט ברכבת אופניים בפארק; מעוצמת התקיפה חסרת הרسن של הנאשם את המטלון, כאשר הנאשם חדור מטרה "ללמד את המטלון לך" באמצעות אלימות פיזית קשה וגסה לנגד עיני אשטו וילדיו הקטנים, ותוך ניצול יתרון כוחו הפיסי על המטלון; מהתמצכות התקיפה פרק זמן לא קצר והפסקתה רק בהתרבות עובי אוורח, לאחר שהנאשם לא שעה גם לתחנוני המטלוננט והילדים לחדרם מעשי; מהשפלת המטלון שנלוותה למעשה הנאשם, לרבות הטענת אמירות משפילות, מאימיות וזכחות במטלון לאורך האירוע, שנעודו גם להשפלו כאב מול ילדיו. אף בסוף האירוע, לאחר שהמטلون התורם והוא חbold ופצע באופן ניכר, המשיך הנאשם לפנות למטלון בצוירה זוחחה, משפילה ומאיימת, תוך שהוא מביע סיפוק ממצוות תקיפתו; מהמשכטה של התקיפה בצוירה קשה ומשפילה גם כאשר המטלון שכב על הרצפה חסר אונים, לרבות תוך החדרת אכזבות לעיני המטלון, ירייה בפני המטלון ודרישת התנצלות; מהחבלות והפציעות החמורות שנגרמו למטלון כתוצאה מהתקיפה, והצריכו אף טיפול רפואי בבית החולים; מהאיומים הקשים והשפילים שנלוו לתקיפת המטלון, ומהאיומים שהפנה הנאשם גם כלפי המטלוננט.

מנגד, לא נעלם מעני כי תקיפת הנאשם את המטלון לא הייתה מתוכננת מראש, כי המטלון לקח חלק פעיל בחילופי הדברים המתריסים מול הנאשם בראשית האירוע ואף התגירה בנאים באופן ממשי, כי המטלון הוא זה שהחל באלימות הפיסית באירוע עת תקף את הנאשם באמצעות שליחת ידו לפניו, וכי הוא אף המשיך באלימות פיסית ובאיומים כנגד הנאשם, לאחר שהתרום על רגלו, בכך שלח לעברו מכת אגרוף ובעיטה והشمיע כלפי איומים. עם זאת, יש לזכור כי שליחת היד לפניו הינה בתחלת האירוע הייתה לא חזקה, והוא בוצעה על רקע התגנות רבתו של הנאשם במטלון, על רקע איומים ממשיים עליין, בדיבור ובהתנהגות, ועל רקע תחושת הפחד והסכנה שחש המטלון, ובמטרה להרחק את הנאשם מפניו. כמו כן, יש לזכור כי האיומים שהشمיע המטלון כנגד הנאשם בסוף האירוע לא היו קשים, והאגוף והבעיטה נעשו על רקע דבריו המשפטיים של הנאשם כלפי המטלון ולאחר התקראבו המאיימת והתקפנית אליו בשנית, ובמטרה להרחקו. עוד יש לזכור כי מעשיו של המטלון גרמו לנאים, לכל היוטר, חבלות לא חמורות בפניו, בידיו וברפקו.

28. שקלול מכלול הנתונים ביחס לסוג העבירות ונסיבות ביצועו במקרה דין מוביל למסקנה כי מדובר באירוע אלימות קשה וחמורה מאוד, עם נזקים חמורים.

לפיכך, אני סבור כי **סוג העבירה ונסיבות ביצועה במקרה דין אינםאפשרים לחרוג מהכלל לפיו יש להרשות נאשם בפליליים**, וזאת מאחר וחירגה מהכלל תוך ביטול הרשותו של הנאשם במקרה דין תיגע באופן מהותי באינטנס הציבורי ובשיקולי הענישה האחרים, לרבות שיקולי הלהימה, ההרתעה, וההגנה על זכויות המטלונים, הם קורבנות העבירות.

בנסיבות מקרה דין, סבורני כי אין בהתנהגו של המטלון באירוע כדי להקנות במידה מסוימת מהחומרה הרבה שיש במעשי הנאשם עד כדי הצדקת ביטול הרשותו, והמקום הראו ליתן משקל להתנהגות המטלון במקרה דין היא במסגרת גזרת דיןו של הנאשם.

29. הנה כי כן, לא מתקיים במקרה דין התנאי הראשוני והכרחי לצורך ביטול הרשותו של הנאשם, ועל כן

יש לדוחות את בקשה ההגנה לביטול הרשעתו.

30. למעלה מן הצורך, אוסף ואצין כי מצאתי קושי אף בהתרשומות שירות המבחן ובמחלצתו במקרה דן.

לא לモתר לציין ולהזכיר, כי המלצה שירות המבחן כמנה כנ"א - המלצה בלבד - כאשר בית המשפט הוא המוסמך להכריע בסוגיות ביטול הרשעה. שיקולו של שירות המבחן הנם זרים יותר משיקולו של בית המשפט, אשר אמון גם על שמירת האינטרס הציבורי הרחב ועל זכויות קורבנות העבירה, וזאת לצד שיקולת האינטרס האישי והציבורי בדבר שיקומו של הנאשם.

סבירוני כי במקרה דן שירות המבחן, אשר התרשם מנטילת האחריות מצד הנאשם, לא העניק משקל מספק לכך שהנאשם לא נטל אחריות על מעשיו מיד, והוא עשה כן רק לאחר הרשעתו, בעקבות ניהול הוכחות. כמו כן, שמיית הראיות חייבה את שמיית עדותם של המתлонנים, תוך חקירתם הנדית, שכלה גם האשמה שלהם באחריות לאיירוע, בשקרים, ובתקיפת הנאשם שrank נאלץ להגן על עצמו. הנאשם נטל אחריות למשעו בראשונה רק לאחר דוחית טענותיו העובדיות ודוחית טענותו להגנה עצמית. שירות המבחן לא העניק לנתחים אלו משקל מספק בעת בחינת האותנטיות וההיקף של נטילת האחריות, הבעת החרטה, והבעת האemptיה כלפי המתлонנים. מסקנה זו אף מתחזקת לאחר שמיית דבריו של הנאשם במסגרת "דברו האחרון" בבית המשפט, שם ציין כי האירוע הוא תוצאה של חוסר תשתיות בענף ההחלה בישראל, וכי הוא רק ספורטאי ש"נקלע לסייעו".

כמו כן, שירות המבחן לא העניק משקל מספק לכך שהנאשם כבר נהנה בעבר מהושותת ידו של בית המשפט בסיום הליך פלילי ללא הרשעה פלילתית, אך לא השכיל לנצל את הזדמנות שניתנה לו, לא הורתע, ושב ועבר על החוק, והפעם בצוואה קשה וחמורה בהרבה.

בנוסף, שירות המבחן לא העניק משקל מספק לעובדה שהנאשם לאלקח חלק בהליך טיפול מסוג כלשהו, חרף העובדה שמדובר באירוע שני בו עובר הנאשם על החוק בחיי, וחיף התרשומות שירות המבחן עצמו כי יתכו מביצבים בהמהנאשם והפגיעה המשמעותית בדים מיוהעכמי יהגברינו/אובי מצבים שבמהמזהה תחשותת סכל עוקה, הוא עלול להגיב באופק בלתי מושתוף געני. אמנם, שירות המבחן לא התרשם מצורך בולט בהליך טיפול בעיתוי חייו הנוכחי של הנאשם, וכן התרשם שרמת הסיכון להישנות העבירות היא נמוכה, אך במקלול נסיבות האירוע ונסיבותיו של הנאשם לא ניתן שלא להעניק משקל לכך שהנאשם לא נטל חלק בהליך טיפול כלשהו.

31. לא נעלם מענייני מתקיר שירות המבחן ומהמסמכים שהציג הנאשם אכן עלול להיגרם לו נזקים ממשמעותיים אם תיוותר הרשעתו על כנה, הן מבחינת הקריירה הספורטיבית המקצוענית שלו, והן מבחינת הסדרת מעמדו החוקי בבלגיה לצורך חיים לצדה של בת זוגו וילדיה. כמו כן, לא נעלמו מענייני אופיו החובי של הנאשם, התנהגותו הנורמטטיבית בדרך כלל, והישגיו הספורטיביים המרשימים, לרבות תוך ייצוג מדינת ישראל. עם זאת, ועל אף ההבנה למצוקתו של הנאשם, אין בכלל אלו, בהתאם למצאות הפסיכה, כדי לאפשר את ביטול הרשעתו של הנאשם במקרה דן, הן מאחר שלא מתקיים התנאי הראשוני וההכרחי הדרושים לביטולה של הרשעה (וראו, למשל, רע"פ 1705/17 פלונית נ' מדינת ישראל), והן נכון הקשיים האמורים בתיקיר שירות המבחן.

ביטוי הולם לנזקים האמורים שעולמים להיגרם לנאשם כתוצאה מהרשעתו, כמו גם לנשיבותו האישיות, יונתן במסגרת גזירת הדין.

32. סיכומו של דבר - לאחר בחינת נסיבות המקלה דין בהתאם לכללים שגובשו בפסקת בית המשפט העליון, וחיף המלצה Shirot המבחן, לא ניתן להורות במקלה דין על ביטול הרשעתו של הנאשם.

על כן, אני מחייב לדוחות את בקשת הנאשם ולהותיר את הרשעתו בדיון בעבירות בהן הורשע.

33. כעת יש לפנות לגזירת דיןו של הנאשם.

גazirat ha-din - מתחם העונש הולם:

34. בהתאם לתיקון 113 לחוק העונשין, יש לקבוע, לפני קביעת העונש המתאים מתחם עונש הולם למעשה העבירה בהתאם לעקרון ההלימה ותוך התחשבות במידת הפגיעה בערך החברתי, במדיניות הענישה הנוהגה ובנסיבות הקשורות ביצוע העבירה.

35. כאמור, הערכיהם החברתיים המוגנים בהם פגע הנאשם בנסיבותם הם שמירה על שלמות גופו של אדם, שמירה על בריאותו, שמירה על שלמות נפשו ושמירה על כבודו.

כאמור לעיל, נוכח סוג העבירות בהן הורשע הנאשם ונסיבות ביצוען, מידת הפגיעה בערכיהם החברתיים במקרה דין היא ביןונית-גבואה.

36. בתם המשפט הדגישו את החומרה הרבה שיש להעניק לתקיפות חמורות, הגרומות לחבלות ולפציעות המחייבות טיפול רפואי.

כמו כן, הדגישו בתם המשפט את הצורך להילחם בתופעה הקשה של שימוש באלימות גסה, ברינוי וחרמת רסן חלקיק מ"סיגרת חשבונות" ועל רקע ויכוח "שגרתית" בגין שימוש בדרך. ראו, למשל, ע"פ 10/8991 **מכבי נ' מדינת ישראל**, ע"פ 9630/09 **זהר נ' מדינת ישראל**, ע"פ 3863/09 **מדינת ישראל נ' חסן**.

37. בחינת מדיניות הענישה הנוהגת מעלה כי במקרים דומים הוטלו על נאים עונשים, החל ממספר חודשים מאסר שיכול ויריצו בעבודות שירות וכלה במלعلا משנת מאסר לרצוי בפועל, כמפורט להלן:

א. בע"ג (מח' מר') 12-01-30709 **לופט נ' מדינת ישראל**, נדחה ערעורו של הנאשם, שהורשע, בעקבות הodium, בעבירה של חבלה חמורה, ונדון לעונש של 16 חודשים מאסר בפועל ואונשים נלוויים. בין הנאשם וחבריו לבין המתלון התעורר ויכוח על רקע שמיית מזיקה בעוצמה חזקה, ולאחר שהמתלון העיר לנאים ולחבירו מספר פעמים, נংש לremarkables כדי להנמיכם, ואחז בידו של הנאשם ומשך אותו, הכה אותו הנאים במקצת אגרוף באפו, וכתוצאה לכך נפל המתלון, ראשו נחבט, ונגרמו לו שבטים באפ. הנאשם, בעל עבר קודם, נדון ל-16 חודשים מאסר בפועל וערעורו על חומרת העונש נדחה.

ב. בע"פ (מח' ח) 12-05-27630 **בן אריה נ' מדינת ישראל**, נדחה ערעורו של הנאשם, שהורשע,

לאחר ניהול הוכחות, בעבירות של חבלה חמורה ואיומים ונדון לעונש של 24 חודשים מאסר בפועל ועונשים נלוויים. הנאשם תקף את המתלון על רקע סכוסר שכנים, בכך שנתן לו מכח בראשו, והמשיר להគותו ולבעוט בו גם לאחר שנפל וחירף הפצרותיה של אשתו, וגרם לו לחבלות חמורות ברגל, בעיניהם ובחלקי גוף נוספים.

ג. בת"פ (שלום פ"ת) 11-11-2004 **מדינת ישראל נ' אלכסנדרו**, הורשע הנאשם, בהתאם להודיותו, בעבירה של חבלה חמורה, ונדון לעונש מאסר בפועל של 8 חודשים ועונשים נלוויים. הנאשם תקף את המתלון על רקע ייכוח אלים במסגרת בילוי במועדון, בכך שהכה בפניו במכת אגרוף וגרם לו לשבר בפניו.

ד. בת"פ (שלום נצרת) 10-06-25661 **מדינת ישראל נ' חמדאן**, הורשע הנאשם בכך שובל במתלון, בנסיבות אגרוף ובעיטות, וגרם לו לשברים באפו ובארובת העין, ונדון לעונש של 6 חודשים מאסר שירוץ בעבודות שירות ועונשים נלוויים.

ה. בת"פ (שלום כפ"ס) **מדינת ישראל נ' נאטור וchmodda**, הורשע הנאשם בעבירות של פיצעה ותקיפה הגרמתה חבלה של ממש ונדון לעונש של 3 חודשים מאסר לרייצוי בעבודות שירות ועונשים נלוויים. הנאשם, על רקע סכוסר כספי, הכה במתלון בראשו ובכל חלקיו גופו באגרופים וגרם לו לחבלה ולפיצעה.

38. בקביעת המתחם לקחתי בחשבון את **הנסיבות הקשורות לביצוע העבירה**.

לחומרה, יש לשקל את הרקע לתקיפה, שהנו סכוסר "רגיל" בגין שימוש בשבייל האופניים, כאשר המתלון ומשפחתו הגיעו למקום רק על מנת שהילדים יוכל לבנות ברכיבת אופניים בפאرك; את עצמת התקיפה חסרת הרسن של הנאשם, אשר הנאשם חדור מטרה "ללמד את המתלון ללח" באמצעות אלימות פיסית קשה וגסה לנגד עיניו אשתו וילדיו הקטנים, ותוך ניצול יתרון כוחו הפיזי על המתלון; את התמשות התקיפה פרק זמן לא קצר והפסקתה רק בהתרבויות עובי או רוח, לאחר שהנאים לא שעה גם לתחנוני המתלוננט והילדים לחדר מעשי; את השפלת המתלון שנלוותה למשעי הנאשם, לרבות הטחת אמירות משפילות, מאימונות וזהוחות במתלון לאורך האירוע, שנעודו גם להשפלו CAB MOLE ILDIO. אף בסוף האירוע, לאחר שהמתלון התורם והיה חבול ופצע באופן ניכר, המשיך הנאשם לפנות למתלון בצוואר זהוחה, משפילה גם מאימת, תוך שהוא מביע סיפוק מהתוצאות תקיפתו; את המשכטה של התקיפה בצוואר קשה ומשפילה גם כאשר המתלון שכב על הרצפה חסר אונים, לרבות תוך החדרת אצבעות לעיני המתלון, יריקה בפניהם ודרישת התנצלות; את החבלות והפצעות החמורים שנגרמו למתלון כתוצאה מהתקיפה, והצריכו אף טיפול רפואי בבית החולים; ואת האוימים הקשים והמשפילים שנלוו לתקיפת המתלון, והאוימים שהפנה הנאשם גם כלפי המתלוננט.

מנגד, ל Kohle יש לשקל את העובדה שתקיפת הנאשם את המתלון לא הייתה מתוכננת מראש, כמו גם את חלקו של המתלון באירוע. המתלוןלקח חלק פעיל בחילופי הדברים המתריסים מול הנאשם בראשית האירוע ואף התרגרה בנאים באופן ממשי. המתלון הוא זה שהחל באלימות פיסית באירוע עת תקף את הנאשם באמצעות שליחת ידו לפני. המתלון אף המשיך באלימות פיסית ובאוימים כנגד הנאשם, לאחר שהתרומות על רגלו, בכך ששלה לעברו מכת אגרוף ובעיטה והשمع כפפי אוימים.

עם זאת, יש לזכור כי שליחת היד לפני הנאשם בתחילת האירוע הייתה לא חזקה, והוא בוצעה על רקע התగיות רבתית של הנאשם במתלון, על רקע איומים ממשיים עלייו, בדיור ובהתנהגות, ועל רקע תחשות הפחד והסנהה חשש המתلون, ובמטרה להרחק את הנאשם מפניו. כמו כן, יש לזכור כי האיומים שהשמי המתلون כנגד הנאשם בסוף האירוע לא היו קשים, והאגורף והבעיטה נעשו על רקע דבריו המשפילים של הנאשם כלפי המתلون ולאחר התקרבותו המאיימת והתקפנית אליו בשנית, ובמטרה להרחקו. עוד יש לזכור כי מעשיו של המתلون גרמו לנאים, לכל היוטר, חבלות לא חמורות בפנוי, בידו ובמרפקו.

39. לאור כל האמור לעיל סבורני כי **מתחם העונש ההולם בנסיבות דין הוא בין מספר חודשי מאסר שיכול וירוצו בעבודות שירות לבין 14 חודשים מאסר לריצוי בפועל.**

40. במקרה דין לא מצאתי נסיבות מיוחדות המצדיקות סטייה ממתחם העונש ההולם, לחומרה או לקופה.

גזרת הדין - קביעת העונש בתחום מתחם העונש ההולם:

41. בגזרת העונש המתואים לנאים יש להתחשב **בנסיבות שאין קשרות בביצוע העבירה.**

לקופה יש לשקל את עברו הנקי של הנאשם, שאינו כולל הרשעות קודומות (ה גם שבעברו תיק שהסתומים ללא הרשעה).

כן, יש להעניק משקל ניכר לפגיעה המשמעותית של עצם הרשעה בנאים, מבחינת הקריירה הספורטיבית המקצוענית שלו ו מבחינת רצונו להסדיר את מעמדו בבלגיה על מנת לחיות את חייו שם עם בת זוגו, כאמור לעיל.

כמו כן, יש לשקל לקופה את העולה מטיפול השירות המבחן, באשר לנטיילת האחריות מצד הנאשם, הבעת החרטה, הבעת האמפתיה למתלוננים והבעת הנכונות לפצותם. עם זאת, לא ניתן להתעלם מכך שה הנאשם נטל אחריות רק לאחר ניהול הנסיבות, שחייבו גם את שמיית עדויות המתلونנים, כאמור לעיל.

כן יש לשקל לקופה את התרומות שירות המבחן מהסיכון הנמור להישנות העברות מצד הנאשם, ומההשפעה המרתת והמרנסנת שיש להליך משפטי הנווכחילגבי. עם זאת, יש לזכור כי הנאשם לאלקח חלק בהליך טיפולו כלשהו.

בנוסף יש לשקל את הזמן הרב יחסית שהלך מאז ביצוע העבירות, כאשר מאז הנאשם לא ביצע עבירות נוספות.

עוד יש לשקל את נסיבותו האישיות של הנאשם, כפי שפורטו בהרחבה בתסקיר שירות המבחן, בטיעוני בא כוחו המלומד, ובמסמכים שהוגשו, ובכלל זה את אופיו הנורטטיבי, את התנהגותו הספורטיבית והערכית בדרך כלל, כאשר הסתברותה הנווכחית חריגת לאורחו וולרכי, את תרומתו לספורט הישראלי, את המלצות שהוגשו בעניינו, ואת התהילה שעובר הנאשם כתעתיקת מרכז חייו לבלגיה, לצורכי חיים עם בת זוגו וילדיה.

לפיכך, סבורני כי **יש מקום את עונשו של הנאשם בחלוקת התחתון של מתחם העונש ההולם.**

עמוד 12

42. לאור המקבץ האמור, ולאחר שנתתי דעתנו לתיקון 113 לחוק העונשין ולטיעוני הצדדים, החלטתי
לגוזר על הנואם את העונשים הבאים:

- א. מאסר למשך 60 ימים, אשר ירצה בדרך של **עבודות שירות**, בהתאם לחוות דעת
המומנה מיום 17.9.18. עבודות השירות תבוצענה במקום ובתנאים שמצוינו בחוות הדעת,
וחולנה ביום 18.9.18. הנואם יתייצב במועד זה עד השעה 00:00 בפני המומנה, כאמור בחוות
הදעת.
- ב. 5 חודשים **מאסר על תנאי** למשך 3 שנים, שלא יעבור כל עבירות אלימות או איומים, וזאת
 החל מהיום.
- ג. **קנס** בסך 2,000 ש"ח או 7 ימי מאסר תMOREתו. הקנס ישולם בתוך 60 ימים מיום.
ד. **פייצוי** על סך 10,000 ש"ח למטלון, ע"ת 1, אשר ישולם ב-10 תשלוםmons חדשים, שווים
ורצופים, החל מיום 1/1/19. המאשימה תמציא למזכירות בית המשפט את פרטן חשבון
המטלון בתוך 30 ימים מיום.

המזכירות והגנה ישלו העתק מפסק הדין למומנה על עבודות השירות.

נתן צו כללי למחזאים. המוצגים יחולטו/ישמדו/ישבו לבעלייהם על פי החלטת קצין משטרה.

זכות ערעור לבית משפט המחוזי בתוך 45 ימים מיום.

נתן היום, כ"ה תשרי תשע"ט, 04 אוקטובר 2018, בהעדר הצדדים.